

راه

۳۶ صفحه

توده

دوره دوم شماره ۳۴۸ - تیرماه ۱۳۷۴

ضرورت پایان بخشیدن به حیات حکومت

(ص ۲-۳)

محاصره اقتصادی ایران توسط امریکا، یک توطئه دو طرفه برای حفظ حکومت موجود است!

توطئه های جدید در ایران شکل می گیرد!

فوق العاده
راه توده
ص ۱۷-۲۰

برای ریاست جمهوری
چپ مذهبی
کاندیدا
معرفی می کند!

(ص ۲۲)

احسان طبری:

فرصت ها اینگونه
از دست رفت!

(ص ۱۱)

عزت! **الله سبحانه:**

وفاق ملی

(ص ۷)

روح سرگردان

چپ دمکرات

(ص ۳۱)

کابوس

رشد سرمایه داری

(ص ۲۹)

پایان یک دوره و آغاز مرحله نوین

آنچه در ایران به نقطه پایان خود رسیده، یک تجربه خونبار و پرزیران برای انقلاب است. عاملین این تجربه، بی اعتناء به رای و نظر مردم و از روی سر آنها، آنچه را خواسته و توانسته اند با ایران و مردم ایران کرده اند!

همین تجربه، به دولتمردان اجازه داد، تا در صف پیشگامان نظم نوین امپریالیستی، پس از ضربات وارده به اردوگاه سوسیالیسم، گام هایی به بلندی گام های سردمداران روشنیه کنونی بردارند، با هرسایست امپریالیستی درجهان هماهنگ شوند و یا از سرناتوانی و کم دانی، بنا آن همگام شوند. همین دولتمردان، در داخل کشور نیز خود را بحرالعلوم اقتصاد و فرهنگ و تمدن معرفی کردند. آن گام های غیر ملی در عرصه جهانی (که مهمترین آن پذیرش فرامین بانک جهانی است)، در داخل کشور نیز با لگدکوب کردن آزادی ها ممکن شد، چرا که اگر غیر از این بود، مردم قلم آن پانسی را می شکستند، که در این مسیر گام بردارد و زبان آنکس را می بریدند، که برای غافل نگهداشتن آنها از آنچه در پشت صحنه می گذرد، بهرذریع و تزویر و عمل خلاف عرف و آداب و سنن و مذهب و انسانیت متوسل شود.

مهم نیست که این دولتمردان و عاملین تجربه یاد شده، خود بر پایان یافتن این سیستم حکومتی اعتراف کنند و کنار بروند یا خیر، مهم آنست، که دیگر پنهان شدن در پشت پرده اختناق و ادامه این سیستم حکومتی ممکن نیست. اگر نخواهند و یا نتوانند این واقعیت را بپذیرند، چنین پذیرشی به آنها تحمیل خواهد شد. شاید حاجی آقاها، آقاها و آقاها و دست های پشت پرده، که این روزها رویای دولت یکدست را در سر می پروراندند و انتخاباتی فرمایشی را زیر کنترل شورای نگهبان تدارک می بینند، بخواهند شانس خود را برای برپائی چنین حکومتی آزمایش کنند، اما ایران دیگر نمی تواند آزمایشگاه چنین رویاهائی باشد. همین است، که چهره نمائی های امثال "ناطق نوری" (رئیس کنونی مجلس اسلامی، که با تأیید آیت الله خمینی در مجلس گذشته، استیضاح و از وزارت کشور کنار گذاشته شد، اما پس از درگذشت او بار دیگر و با حمایت بازار و جناح رسالت به صحنه بازگشت)، به تقلید از دوران تدارک هاشمی رفسنجانی برای رسیدن به ریاست جمهوری، تکراری تر و رنگ پریده تر از آنست، که حتی جدی گرفته شود. ایران، یک دوران را پشت سر گذاشته است. آنکس که در برابر این واقعیت بخواهد بایستد و در حد پذیرش و هماهنگی با این واقعیت نیز ابتکار عمل و اندیشه نداشته باشد، صحنه را باید ترک کند.

پاسخ "راه توده"

به پرسش "کار"

(ص ۲۴)

آزادی ها

نخستین گام

(ص ۲۷)